

Om krogar på landet

ACC. N:R M. 11068:1

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Fri uppl.

Norr ja växte opp va darr ett kru som hädde "Tre kronor", de lå i Lindby sunner om Skurup ve ett väjaskäl där tre stoa väja möttes så darr va alltid folk å ståhej på krued, iblann slos di darr, de va mest norr de kom hela lass me tattra körannes som skulle butta hästa å leva rackare, å krumannen va inte stort bätter säl, han va full forr de mesta. Norr de ble tillefon så va krued de enda ställe po långa väja som hade tillefon, bömnerna di re did ~~XXX~~ å tillefonera etter vitterinär norr nåd kräj va dället å ja ble skickaä did engång i desamma äramed. Krumannen lå po soffan å va full men kvingan skulle tillefonera forr mi, forr säl försto ja mi inte po tillefonen. Men hon försto de dället hon åsse forr hon kunne inte komma fram. Te slut ble hon ~~XXXXXXXX~~ forrbannaä å släppte luren så den hängde lös i bänä ä så skreg hon: ja skiter i hela teställningen, opp me di Annors, ditt forrbannaä fullesvin. Gubben måtte opp å tillefonera, han va ju bra i snusen men han kom ändå te tals me vitterinären te slut.

Plejladansen

Toskemannana på söderslätt task me plejla noorja va

glutt å iblann norr di hade fåd litt ti bästa så dansa di plejladansen.

De gick ti så add di satte plejelen me den ena ännen i logoled och

så tjirra di ront me den anra å så skulle di ta ett skutt över plejla-

stagen vär gång den kom forrbi. Va de så add di fick bra fart på den

så kunne de ble rätt så håra sinkaduser di fick si, om di glämde å hoppa

norr de va tid.

Dans på logen

Drängana fick iblann nån lördeskväll ställa ti dans

på loen å då stampa di fusst goled så de ble räktet sääjt, goled va

lerblannad jor, å så beställde di spilleman å en del töser kom did

å iblann norr di hade dansad ett bede så va goled så opptrampad å

lered så töserna fastna me lärskona.

Den första ångtrösken

Den tussta toskan ja kommer ihu kuppte nånna bönnor

i kompanjonskap, ja tror de va på 1890:taled å te borrhja me måtte di

leja folk te gå vakt om nätterna å passa toskan så inte plejlamannana

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Luf. 58.

Tri uggl.

Tri uggl.

ACC. N:R

M. 11068:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

skulle komma och slå itu den forr di va rent forrbannade på toskan
å tutte som så add den to ju bröed å mongen po dom. Darr va monga
ställe som di task ti ~~XXXX~~ me den toskan, di körde änna ti Hickebarja
me den. Himma i Önnarp hade vi alltid hallstora påga som lu me ajnorna
di hade en liden korr po ruggen, ja darr va iblann töser osse som hjalp
ti å forr de mesta sto darr en gammal kvinga å rövste fram ajnorna
onger toskan, hon skulle osse se ti så inte gluttana kom forr nära
toskan å kom ti forrtred.

Almanack

Almanacker har di alltid hatt så länge ja kommer ihu, På
den tiden kosta di fjortan öre å vi kupppte dom hos hannlaren Vi hade
två, en som hängde po väggen i ett bån och en som lå i borlådan, vi
sydde bla i dom som vi skrev opp allt arrbäj å norr vi sådde å hussta
å så norr vi säl å slajtingana fulla år å så vidare. Di gamle månads-
namnen brute vi inte men darr bodde en gammal man som brute si jöje
månad å slajte månad.

Darr bodde en snickare som hadde Österlin, han supp rätt mied men
men han lossa liavel add han va rellischös. Norr de kom po tal så

N. 72

ACC. N:R M. 11068:4.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

sa han alltid: "Ja vet min själ och samvete att ja älskar Gud och
"Guss or". Norr han va litt i snusen så reta han sin kvinga så där
va ett djävla kackalorum i hused. En gång så sa han ti kvingan: "Eva
hon gråt norr di drevs ut ur paradiset." -Gräd inte Adam, frågte
kvingan. A fan, han hade väl karlasinne, sa Österlin.

Ja kommer inte ihu add di löva nånstans ve högtiderna, di satte ing
litta bokelöv ve misommar å kanske ellans non gång åsse.

Ja så i flere hus i Krageholm di hade spänt långhalm po väggana, di
hade satt fast den me ribbor å de så ja sin norr ja hade växt opp osse
ja ja tror min själ darr e di som har halm po väggana po sönnenlen
den da som ida e. Di har alltid vad lant etter sin tid po de håled.

Himma klädde vi me himmavävda bonader å sånt norr de skulle va
högtidligt, ellans inte, å te julana bagte di en fem sex sorters brö
å di jore ost osse.

Ugnar och belysning.

Vi hade öppen spis i köked å jarnon me gobba
po i folkastuan, di elda mied me torr po de håled, darr ble ju en
djävla röj åde. Po ett ställe hade di en jarnon som di elda ifrå öppen

Luf. 49.

ACC. N:R

M. 11068:5.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

spis i köket å en da så kom darr fina frammade ti folket i den gåren å piorna va fria den dan, ja tror di va ti markads så kvingan hom måtte stå ude i skosténe å lägga in torr forrjämt, forr di hade inte nåd anned å elda me å ti slut va hon så svort som en sotare, så hon vågte inte å gå ing ti di frammade udan mannen måtte koga kaffe å si add hon va borte.

Vi hade tranlampor en lång taga norr ja va glutt, men sin fick vi ju fotigèlampor å de va farlett storartad. Tranlamporna va små å lyste si knappt sål, där va en tuda som vejen skulle ijinnom å man fick preja opp vejen etterhån som den ble oppbränd, de va smala veja å bomullsgarn. Norr vi te borra me fick fotige kosta den trettan öre litern.

Di hade nån tavlor po den tiden å di hade fotografier osse min moffar som va fudd 1803, ble fotograferad en gång me timmerstocken i näven, han va snickare.